

Mitt i historien

SKOHALVÖN BESTÅR AV socknarna Hägeby och Skokloster i Håbo kommun. De gömmer en gedigen historia i sina soldattorp, gårdar, naturreservat, slott och kyrkor, medan naturen klär av sig och visar sin nakenhet.

Halvön sträcker sig ut i Mälaren för att läska sig av vattnet som ömsom kastar vita gäss mot stranden, ömsom stillar sig som en spegel. Vintertid när vattnet fryser binder isen samman halvön med andra socknar.

I det öppna landskapet vid Hägeby sänker sig marken mellan kyrkan och Mälaren för att liksom ge utrymme åt byn att hålla kontakt med sjön. Kanske är det för att vattnet vill höra ljudet från kyrkklockorna när de ringer till helgsmål? Eller så är det för att kyrkan och folket i byn skall få känna den trolska atmosfären när månen speglar sig i vattnet ljumma sensommarkvällar.

Historien mitt ibland oss

Vindarna kittlar de spröda bladen som försiktigt tittar fram ur grenverket på träden. De smeker grenarna och "småpratar" med varandra medan den svaga vinden får trädskronorna

att vaja. Allt vävs samman med tiden som är och suddar ut gränserna mellan gammalt och nytt. Historien lever och verkar här och nu mitt bland oss, mitt bland årstiders skiftningar.

Kanske är det det, som lockar och kittlar våra sinnen och som får oss att söka skönheten i naturen, i oss själva och i varandra. Kanske är det en av anledningarna till att vi känner oss delaktiga i historien – i själva livet.

Mystiken i morgondimman

Här, liksom överallt på jorden, bygger livet vidare på sin historia medan människor kommer från när och fjärran för att få ta del av den. Tiden som är, blandas med allt från vardagliga händelser till mystik och spänning.

Kyrkbyn i Skokloster präglas av slottet, kyrkan och den gamla ladugården som i dag är världshus. Under 1964 till 1967 byggdes ladugården om till världshus och en hotellanläggning uppfördes bredvid. År 2007 totalrenoverades anläggningen och en tillbyggnad uppfördes.

Traditioner och generationer lever sida vid sida och medan

Hägeby kyrka, där vattnet vill höra ljudet från kyrkklockorna ...

det pågår kan man ibland få uppleva hur älvor dansar på ängarna tidiga morgnar och väver samman historien med den gryende dagen.

De båda socknarna låter oss hänföras av allt som växer, lever

och är här. Vi lånar det en tid, så överlämnar vi det till andra som har en önskan om att få uppleva det som vi gjort och kanske lite till. Det är till för oss alla, varifrån i världen vi än kommer. Viktigast är att visa

tacksamhet och vara ödmjuk inför livet och att just vi får ta del av allt det vi upplever och får uppleva den tid vi lever här på Jorden.

Tommy Hildorsson

Här är nästan alla ingredienserna till en surströmmingsklämma. Enligt artikelförfattaren ska det också vara tunna tomatsskivor.

Surströmming, konstigt nog ...

JAG FÖDDES EN KALL vinterdag, den 3 februari 1942, i Ruskola (Övertorneå). Då fanns inget BB i Övertorneå, så jag förstår att pappa hämtade hem barnmorskan med häst och rissla. Jag är född fem veckor för tidigt och vägde bara 2 100 gram. Någon längd finns inte på det födelsekort jag har fått av min mamma i vuxen ålder.

Mamma hade sytt en väst av fetvadd åt mig och ställde babykorgen närmast kakelugnen, så jag skulle hålla mig varm.

När pappa skjutsade hem barn-

morskan hämtade han prästen, så jag är döpt samma dag. Trots denna tidiga födsel och ett hastigt dop fick jag ett bra namn, Ann-Marie. En del efter farmor Anna och den andra delen efter mormor Maria. Något fler namn har jag inte. Det räcker så väl med Ann-Marie.

Prästens fel ..?

När pappa efter dopet skjutsade hem prästen ville han att pappa skulle köra förbi på affär'n så han kunde köpa sig en silltunna när han hade skjuts hem. Är det därför

jag inte tycker om fisk? Jo, jag äter laxknyten och surströmming underligt nog.

Men aldrig direkt från tallrik utan som små bitar på en tunnbrödklämma med ihopmosad mandelpotatis och smör, sedan surströmming på potatisen, hackad gul lök och tunna skivor av tomat. Ovanpå allt skall det vara en tunnbrödskskiva till. Inte förrän då är det dags att ta första tuggan av denna tjocka surströmmingsklämma!

Ann-Marie Mörtberg

ALLA HAR EN HISTORIA. BERÄTTA DIN I KVALLSSTUNDEN!

I avdelningen **Läsarnas egna berättelser** kan du vara med och sätta din prägel på Kvallsstunden. Skriv din berättelse och skicka den till oss. Det kan handla om i stort sett vad som helst: en livsavgörande händelse, ett personligt möte med en intressant person, minnen från barndomen eller yrkeslivet. Om din berättelse publiceras blir du belönad med trisslotter. Besök oss på kvallsstunden.se/leb för att lämna text och bilder digitalt. Vill du hellre skriva på papper, eller skicka originalfoton till oss, gör du det till adressen: **Läsarnas egna berättelser, Kvallsstunden, Box 1080, 721 27 Västerås.** Glöm då inte att skriva namn och adress i anslutning till bilderna så att vi kan returnera dem till dig.

ADAMSON av Oscar Jacobsson

